

льнодержавні і місцеві інтереси. Скорочення штату місцевих державних адміністрацій та їхню заміну на малі та ефективні офіси префектури надасть змогу закріпити функцію державного нагляду за діяльністю місцевого самоврядування.

Література

1. Янюк Н.В. Реформування місцевих державних адміністрацій у контексті децентралізації влади в Україні: <http://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2017/jun/4811/yanyuk.pdf>.
2. Шульга І.Л. Інституційні зміни в діяльності місцевих державних адміністрацій в контексті проведення адміністративної реформи в Україні / *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2012. № 4.
3. Касяненко Є.В. Теоретико-правова характеристика трансформації статусу місцевих державних адміністрацій в умовах децентралізації влади / *Порівняльне аналітичне право*. 2017. № 6.
4. Лопатюк К.Ю. Адміністративно-правовий статус місцевих органів виконавчої влади / *Адміністративно-правові науки*. 2010. № 12.
5. Реформа місцевого самоврядування та децентралізація: аналіз державних рішень: матеріали публічної консультації: http://icps.com.ua/assets/uploads/images/files/s_decentralizaciya_b.pdf.
6. Осіпов А. Ліквідувати місцеві державні адміністрації чи скоротити вчителів і медиків?: <http://nikorupciji.org/2016/09/20/likviduvaty-mistsevi-derzhavni-administratsiji-chy-skorotyty-vchyteliv-i-medykiv/>.

Макаренко Наталія Сергіївна

студентка юридичного факультету

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Наливайко О.І.

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРАВОЗАСТОСОВНОГО АКТА ЯК РЕЗУЛЬТАТУ ПРАВОЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Україна переживає складні часи становлення та розбудову громадянського суспільства та проведення реформ у всіх сферах життєдіяльності суспільства тощо і саме акт застосування норм права є кінцевим продуктом, підсумком правозастосовної діяльності.

Актуальність даної тематики пов'язана з необхідністю дослідження правозастосовного акту, не як частини загальної діяльності, а як окремого специфічного акту.

Дана тематика була предметом дослідження значної кількості вчених. Питанням правозастосовних актів присвячені окремі праці: В.Д. Авер'янова, Н.Г. Александрова, С.С. Алексєєва, С.В. Бобровник, М.І. Козюбри, О.В. Котюка, В.В. Лазарева, В.Г. Лихолоба, О.Г. Мурашина, П.Є. Недбайла, П.М. Рабіновича та інших.

У юридичній літературі використовуються різноманітні терміни: «акт застосування норми права», «правозастосовний акт» (іноді використовують поняття «правозастосовчий акт», проте, на нашу думку, термін «правозастосовний акт» є більш вдалим), «акт правозастосування», «акт юридичної діяльності із застосування правових норм» та ін. Однак різниці в розумінні зазначених термінів майже не існує, у більшості випадків їх вживають як тотожні, взаємозамінні [1].

У вітчизняній теорії права, правозастосовний акт розглянуто в декількох аспектах: як юридичний спосіб (засіб) державного регулювання суспільних відносин; як одну з правових форм здійснення функцій держави; як найважливіший засіб реалізації правових норм; як рішення конкретної індивідуальної справи.

Під актом застосування норм права пропонуємо розуміти забезпечене з боку держави офіційне формально-обов'язкове волевиявлення (владний припис) уповноваженої сторони управлінських правовідносин (органів публічної влади, їх службових і посадових осіб, а у випадках, передбачених законом, представників громадянського суспільства), що здійснює регулятивний або охоронний вплив на поведінку індивідуально визначених суб'єктів права шляхом підтвердження, установлення, зміни або скасування їх юридичних прав і обов'язків у конкретній життєвій ситуації й спричиняє юридичні наслідки, що відповідають принципу правопевності [2].

Правозастосовні акти відіграють у житті суспільства чи не ключову роль хоча ми не розуміємо їх значимість у матеріалізованому контексті. Акти Президента України або Верховної Ради України відіграють ключову роль у життєдіяльності України, вирішуючи головні, основні, загальнодержавні питання у практичному застосуванні, а прокурорські акти стосуються конкретних випадків, ситуацій і певного кола осіб. Крім того, правозастосовні акти виконують чи не найголовніші функції дер-

жави щодо регулювання та охорони у всіх галузях права: конституційно-правовій, цивільно-правовій, кримінально-правовій, адміністративно-правовій тощо і виражаються у різноманітних формах наприклад, у постановах, ухвалах, протестах (навіть якщо не зафіксовані на матеріальних носіях).

Загальний кількісний склад структури правозастосовних актів не перевищує більше чотирьох частин і складається з: а) вступної частини, в якій указується назва акту, а також органу, який його видає, місце і час його внесення, учасники справи, предмет справи та особи, на яких поширюється правозастосовний акт тощо; б) констатуючої частини, в якій викладається сутність розглянутої справи, в) мотивувальної частини, де аналізуються докази, дається їм оцінка, правова кваліфікація, із вказівкою на норму, яка реалізується; г) резолютивної частини, яка викладає як основні, так і додаткові приписи індивідуальних актів [3].

Отже, правозастосовний акт є завжди результатом правозастосовної діяльності і перед тим, як стати своїм повноцінним виразом проходить багато етапів для свого оформлення у задокументованій формі. Крім цього, він видається спеціально уповноваженим органом (або її посадовою особою) тобто, державою (та забезпечується нею) на основі та у відповідності нормам права, адже загальноприйняте, що громадяни не є суб'єктами, що можуть застосовувати право. Правозастосовний акт завжди має свою форму та реквізити і є імплементацією норм у конкретну життєву ситуацію, без якого існування прописаних норм права не мають свого механізму реалізації.

Література

1. Буц О.В. Поняття та основні ознаки правозастосовних актів / *Держава та регіони. Серія : Право*. 2016. № 1. С. 3-8.
2. Сердюк І.А. Поняття та особливості акта застосування норм права / *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2016. Вип. 4. С. 43-51.
3. Пунько О.В. Структурна побудова правозастосовних актів / *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2014. №. 4. С. 36.

Крупіцька Анастасія Віталіївна
студентка юридичного факультету
Науковий керівник – к.ю.н. Тищенкова І.О.
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЕТИЦІЙ В УКРАЇНІ

Електронні петиції існують у багатьох країнах світу. Більш як 70 держав застосовують цей інструмент взаємодії громадян та влади. Основна ціль такого документу – звернути увагу суспільства або влади на реальну проблему у будь-якій сфері політики, економіки, громадського життя тощо.

Кожна демократична держава прагне до налагодження стійкого взаємозв'язку й конструктивного діалогу між нею та суспільством. Така форма спілкування забезпечує ефективність державного управління, своєчасність ухвалення управлінських рішень, громадський контроль за діяльністю державних і муніципальних органів. Не є винятком й Україна, яка всебічно сприяє доступу населення до інформації з приводу функціонування публічних інститутів, а також упроваджує заходи щодо забезпечення здатності громадян впливати на діяльність органів влади та місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 40 Конституції України, кожен громадянин має право на індивідуальні чи колективні звернення (у письмовому чи усному вигляді) до органів державної влади, органів місцевого самоврядування й посадових і службових осіб цих органів, водночас зобов'язуючи останні розглянути такі звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк [1].

Для того, щоб громадяни могли належним чином використовувати надане їм право, а держава, у свою чергу, реалізовувати дане положення, було прийнято Закон України «Про звернення громадян», який створив механізм реалізації конституційного права шляхом надання можливості громадянам звертатися із заявами, скаргами, пропозиціями до будь-якого суб'єкта влади [2].

Відповідно до змін, внесених до Закону України «Про звернення громадян», котрі відбулися 2 липня 2015 року, було запроваджено нову правову конструкцію інституту звернення громадян – електронні петиції.

Враховуючи ст. 23-1 Закону України «Про звернення громадян», можемо детально ознайомитися із загальними положеннями і порядком подачі та розгляду електронної петиції. Звернімо увагу,